

ringar mellan öknens norra och södra del eller dess alternerande ockupation av bäddar växelvis mellan norr och söder måste bero på andra faktorer, d. v. s. på hastigare försiggående förändringar på jordytan.

Dessa faktorer äro det rinnande vattnets oavbrutna transport av fast material av både organisk och oorganisk art samt vindens förmåga att erodera markens yta och genom sin rivande kraft lösgöra och bortföra eljest fasta beståndsdelar av markytan.

Så fylles den södra sjön, Kara-koschun, vars medel-
djup jag fann uppgå till 0,81 m., av Tarims flodslam, av flygsand och stoft ur luften och av multnande växt- och djurrester, t. ex. den vissnade och sönderbrutna vassen, skalen av mollusker, skinn, fjäll och skelett av fiskar, fåglarnas äggskal, de olika djurens ekskrementer, o. s. v.

Medan denna utfyllningsprocess pågår i söder, urholkas av de oerhört kraftiga ostnordoststormarna de torra ökentrakterna i norr och medan ytnivån i Lop-
öknens norra delar sålunda sjunker stiger sjöbotten i Kara-koschun och blir allt högre. Den närmaste följden härav är, att Kara-koschun långsamt uppgrundas och att dess vatten, som ständigt förnyas genom Tarims tillflöde, får en benägenhet att förstora sjöns areal och att översvämma de flacka stränderna. Då terrängen från södra stranden omärkligt stiger mot Astin-taghs fot, under det att den vid norra stranden är jämn emot norr, bildas, såsom jag fann år 1900 och 1901 efemära småsjöar norr om Kara-koschun.